

Sygn. akt I C 2041/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Juszczyżyn

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Justyna Kochan - Rogoż

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko E. J.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego E. J. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 4.939,95 (cztery tysiące dziewięćset trzydzieści dziewięć 95/100) złotych z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od kwoty 4.041,59 złotych za okres od dnia 19 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 721,31 złotych za okres od dnia 18 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 267 (dwieście sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Paweł Juszczyżyn

Sygn. akt I C 2041/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 5.812,93 zł wraz z dalszymi odsetkami karnymi w wysokości czterokrotności kredytu lombardowego NBP od kwoty 4.914,57 zł od dnia 19 kwietnia 2017r. do dnia zapłaty, a od kwoty 721,31 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu (18 kwietnia 2016r.) do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota wynika z zawartej z pozwanym umowy bankowej, na mocy której powód udzielił pozwanemu kredytu konsumpcyjnego, który miał zostać spłacany w ratach. Pozwany nie spłacił należności w całości, wskutek czego bank wypowiedział pozwanemu umowę w dniu 19 września 2016r. stawiając całą wierzytelność w stan wymagalności.

Na dochodzoną pozwem kwotę składają się:

- 4.914,57 zł tytułem niespłaconego kapitału;

- 721,31 zł tytułem odsetek umownych i karnych wyliczonych na dzień sporządzenia pozwu tj. 18 kwietnia 2017r. wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi na podstawie art. 481 § 2 i art. 482 k.c.;

- 158,15 zł tytułem kosztów monitów i upomnień;

- 18,90 zł tytułem opłaty za pakiet usług bankowych w wysokości 2,70 zł miesięcznie za okres obowiązywania umowy.

Pozwany E. J. nie stawił się na rozprawie, nie złożył też odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 stycznia 2016 r. pozwany zawarł z powodem umowę o kredyt gotówkowy, zgodnie z którą pozwanemu został udzielony kredyt w wysokości 4.914,57 zł, z czego środki przeznaczone na cele konsumpcyjne wyniosły 3509,99 zł, opłata z tytułu dodatkowej usługi ubezpieczenia wyniosła 872,98 zł, środki przeznaczone na sfinansowanie prowizji banku wyniosły 531,60 zł.

Kredytobiorca miał dokonywać spłat w 36 ratach do 21 dnia każdego miesiąca począwszy od lutego 2016 r. Uchybienie spłacie raty w ustalonym terminie skutkowało powstaniem zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane miały być odsetki karne w wysokości odsetek maksymalnych (14 % na dzień zawarcia umowy).

Postanowienia umowy kredytowej przewidywały uprawnienie powoda do otrzymania 100 % sumy ubezpieczenia na życie w razie zrealizowania się wypadku ubezpieczeniowego po stronie kredytobiorcy. Umowa wskazywała (...) S.A. jako ubezpieczyciela. Nie wskazano sumy przekazanej ubezpieczycielowi tytułem składki ubezpieczenia. Kredytobiorcy nie wydano polisy ubezpieczeniowej.

W treści umowy wskazano również wysokość opłat windykacyjnych na rzecz powoda: wysłanie wezwania do zapłaty listem zwykłym – 1,75 zł, wysłanie wezwania do zapłaty listem poleconym – 4,20 zł, telefoniczne wezwanie do zapłaty – 10 zł, wysłanie wezwania do zapłaty za pośrednictwem SMS i połączeń telefonicznych – wg poniesionych rzeczywistych kosztów, przy czym za działania firmy windykacyjnej ustalono limit kosztów w wysokości 50 zł miesięcznie.

Pozwany zobowiązał się ponieść koszt 2,70 zł w związku z wykupieniem pakietu usług bankowych.

(dowód: umowa – k. 7--9, Tabela Opłat i Prowizji – k. 10-11)

Sąd zważył, co następuje:

Na podstawie zebranego materiału dowodowego roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w części.

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości.

W niniejszej sprawie powód opierał swoje roszczenie na zapisach umowy łączącej go z pozwanym, na podstawie której pozwany zobowiązany był do zwrotu kwoty pożyczki oraz całkowitych kosztów pożyczki, z uwzględnieniem odsetek, kosztów windykacyjnych oraz składki ubezpieczeniowej.

Odpowiedzialność pozwanego względem powoda wynika z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, (Dz.U.2011.126.715), w której przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, w zw. z art. 720 k.c., z którego wynika obowiązek zwrotu przez pożyczkobiorcę otrzymanych sum.

Z uwzględnieniem zastrzeżeń wynikających z przepisów wyżej wskazanych ustawy strony mogą, zgodnie z brzmieniem art. 353¹ k.c., ułożyć stosunek prawny według swojego uznania.

Ustalając, że pozwany nie zwrócił całej kwoty wynikającej z umowy o kredyt, obowiązek zwrotu zadłużenia nie budzi wątpliwości co do zasady.

Jak wynika z przepisu art. 5 pkt 8 ustawy o kredycie konsumenckim, całkowita kwota do zapłaty przez konsumenta stanowi sumę całkowitego kosztu kredytu i całkowitej kwoty kredytu. Z kolei w pkt 6 tego artykułu wskazano, że całkowity koszt kredytu to wszelkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, w szczególności: odsetki, opłaty, prowizje, podatki i marże jeżeli są znane kredytodawcy oraz koszty usług dodatkowych w przypadku gdy ich poniesienie jest niezbędne do uzyskania kredytu, z wyjątkiem kosztów opłat notarialnych ponoszonych przez konsumenta.

Obowiązek zwrotu przez pozwanego kwoty kredytu nie budzi zastrzeżeń co do zasady.

Przy zawarciu wskazanej umowy kredytu powód zajmował dominującą pozycję względem pozwanego i na tej podstawie zawarł z pozwanym umowę zawierającą obowiązek poniesienia dodatkowej składki na ubezpieczenie na życie.

Sąd uznał, że w niniejszej sprawie, w zakresie zawarcia umowy ubezpieczenia, bez potwierdzenia odprowadzenia składki w wysokości 872,59 zł umowa jest nieważna. Tak ustalona przez powoda opłata, bez wykazania, że faktycznie pozwany został objęty ochroną ubezpieczeniową określonego ubezpieczyciela jednoznacznie jawi się jako nienależna próba nałożenia na konsumenta dodatkowych obciążeń przy kredycie, co z kolei nie jest dozwolone w świetle ustawy o kredycie konsumenckim i narusza właśnie wspomniane wyżej zasady współżycia społecznego.

W treści umowy nie wskazano dokładnie zdarzenia ubezpieczeniowego. Dla skuteczności umowy winno ono być szczegółowo wskazane, a pozwanemu należałoby wydać polisę ubezpieczeniową. Skoro zatem brak szczegółowych wiadomości co do treści ewentualnie zawartej umowy ubezpieczenia uznać należało, że wskazana opłata (872,59 zł) stanowiła dodatkowe, nieuzasadnione koszty, stanowiąc obejście przepisów o odsetkach, a tym samym, na zasadzie art. 58 § 3 k.c. Postanowienia umowne w tym zakresie były zatem nieważne.

Sumując całą kwotę pożyczki zasądzeniu podlegała kwota 4.939,95 zł, w tym kwota kapitału 4.041,59 zł, od której należało zasądzić odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, ale nie więcej niż odsetki maksymalne za opóźnienie oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie do kwoty 721,31 zł stanowiącej skapitalizowane odsetki umowne i karne (pkt I wyroku).

W pozostałym zakresie, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, powództwo podlegało oddaleniu (pkt II wyroku).

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 100 kpc, zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Ponieważ roszczenie powoda zostało oddalone jedynie w niewielkim stopniu, należało na jego rzecz zasądzić koszty procesu w pełnej wysokości, tj. w kwocie 267 zł (opłata od pozwu – 250 zł + opłata skarbową 17 zł) (pkt III wyroku).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (pkt IV wyroku).

SSR Paweł Juszczyżyn